

Irak: Amerikan Nüfuzunun Çekici ile Bölgesel Bağımlılığın Örsü Arasında

2003 yılından bu yana Irak, tarihiyle hiçbir benzerliği olmayan bir şekilde yeniden şekillendirilmesini amaçlayan uluslararası bir projenin merkezinde yer almaktadır. Zira Amerika, güç haritasını yeniden çizerek Irak'ı egemenliği olmayan bir ülke haline getirmiş, Irak'ın stratejik kararları, Amerika'nın siyasi odalarında önceden oluşturulan çerçeveler içinde hareket etmeye başlamış ve böylece dışişleri dosyaları, ittifaklar ve karar alma süreçleri, Washington'un onayı olmadan aşılması imkansız olan bir çatıyla yönetilir hale gelmiştir.

Bu karmaşık denklemin ortasında, işgal sonrası sistemin bir parçası olan ve bizzat Amerika tarafından tasarlanan yörüngede çizilen siyasi ve askeri güçler doğmuştur. Nitekim "Hizbullah", devlet ve yeni siyasi sistem için çizilen çerçeve içinde hareket eden bu sistemin bileşenlerinden biri olmuştur. Ancak ironik olan, oyunun kurallarını belirleyen odağın, bugün sanki sistemin kurallarını kendi yeni çıkarlar dengesine göre yeniden yazmak istiyormuş gibi var olmalarına izin verdiği oyunculardan birinin etkisini sınırlamaya çalışmasıdır.

İşte bu odak, istediği gibi yaptırımlar uyguluyor, uluslararası sistemden bağımsız olarak kararlar dayatıyor ve Irak sahnesinde, devletler arasında bir devlet olarak değil, aksine kendisini uluslararası sistemin üstünde gören, kararları kendine ölçülerine formüle eden, istediği kişiye meşruiyet veren ve istediği kişiden meşruiyeti geri alan bir güç olarak hareket ediyor. Tabi sadece kendi çıkarlarını tanıyan tek taraflı bir yönetime daha yakın olan bir sahnede. İşte bu ikirciklik Irak'ı, deneyler için açık bir arena ve uluslararası politikaların jeopolitik bir laboratuvar gibi test edildiği bir ülke haline getirmiş olup böylece Irak halkı, istikrar, refah ve gelecek açısından ağır bedeller ödemeye devam etmektedir.

Irak'ın bugün karşı karşıya olduğu en tehlikeli şey, partilerin çatışmaları veya bileşenler arasındaki farklılıklar değildir, aksine 2003'ten sonra sahnenin üzerine kurulduğu ve karar dış baskıların ipoteğinde kalmaya devam ettiği veya dayatılan denklemlerle kuşatıldığı sürece yenilenen bağımlılık zihniyetinin devam etmesidir.

Bu nedenle ülkenin, kararlarını dışarının ipoteği haline getiren bağımlılık örtüsünden çıkmadıkça kalkınması imkansızdır. Değişimi istemesi durumunda bu gerçekliği değiştirme gücüne sahip olan sadece halklardır; zira bedel ödeyenler halklar olduğu gibi gerçek kurtuluş projesini taşıyabilecek ve kirli bağımlılıktan çıkabilecek olanlar da sadece onlardır.

Bu halkların izolasyonlarından çıkıp kalıpların dışında düşünerek şöyle demelerinin zamanı gelmiştir: Bağımlılığa hayır, zincirlere hayır ve ithal kararlara hayır. Artık egemenliği dışarıdan değil içeriden sağlamak için halkların kendi rolünü geri almasının, iradesini dayatmasının ve kaybettiği bilincini yeniden kazanmasının zamanı gelmiştir.

Amerika, Irak'ı, egemenliğinden yoksun bir ÷lkeye dönüştürüp krizlerle boğuşan bir ÷lke haline getirmiş ve onu, kendi karar verme yetkisine sahip bir devlet olmaktan ziyade kendi nüfuz alanı haline getirmiştir. Batı, kontrolü sağlamak ve egemenliği ertelenmiş bir hayal haline getirmek için bağımlılık ve hain yöneticilerle imtihan olan halkların boyunlarına ağır kısıtlamalar dayatmaktadır.

Ancak canlı halklar, Batı'nın çıkarlarını korumak için bekçiler olarak atadığı yöneticilerin kararlarına boyun eğmezler. Artık bu halkların çalınan şanını geri kazanmasının zamanı gelmiştir: Bu şan ise Raşid'in şanı, Mu'tasım'ın şanı ve bahşedilen değil, aksine çekip alınan egemenliğin şanıdır. Bugün bizim, Raşid'in ruhunu, Mu'tasım'ın izzetini ve ümmetin tarihini yazanların heybetini geri kazanmamız gerekiyor; bu yüzden bizim, çalınan şanımızı geri kazanmamız ve zulüm ve saldırgan olarak halkların boyunlarına musallat olan Batı'ya bağımlılığın zincirlerini reddetmemiz gerekir.

Şan, bir slogan değildir, aksine yenilenmeyi bekleyen bir ahit olup egemenlik ise bir söz değil, halkların gerçekleştirdiği bir eylemdir. İşte halkına asla yalan söylemeyen bu lider, bu çalınan şanı geri kazanmak için çalışmaya kendini adanmıştır; o halde haydi kaybolan onurunuzu geri kazanacağınız kurtuluş gemisine binelim ve tekbirler getirerek şöyle haykıralım: Bizler Raşid'in oğullarıyız, Mu'tasım'ın oğullarıyız ve hiç kimsenin tabiisi olmayacağız.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak